

še za malo časa obiskal. V nedeljo jutro, to je, 24. tega mesca, je peršel iz Tersta v Ljubljano, precej v pondeljek zjutraj ob šestih pa je nas zapustil. Vzel je seboj iz Krajnskiga tri mašnike, namreč: g. Matevža Milharčiča kaplana na Dobrovi, g. Martina Dovjaka kaplana v Sostrim in g. Janeza Kocjančiča, novoposvečeniga mašnika. Vsi trije imajo živo gorečnost za božjo čast in razširjanje svete vere. Bog jih spremljaj po njih potih, in daj dobre in obiln vspeh njih prizadevanju! Pri drugi priložnosti bo Danica obširniji o tem govorila. — V sredo 27. t. m. so se iz Tersta na parobrodu odpeljali proti Aleksandrii. Vsih skupaj je imelo iti z gospodam namestnim vikarjem 6 duhovnov, ako so se uni drugi v Terstu zbrali, kakor jim je bilo pisano, in pa trije neduhovni. (Dan.)

* Ravno je izdal L. A. Frankl serbske pesme pod naslovom: „Gusle.“ — Ni še davno, kar je Vogl pesme „Marka Kraljevića ponemčil in izdal.

* Drugi volitni red se je volitve mestnih odbornikov veliko bolj vdeležil, kakor tretji; ali glasovi so bili tako razcepljeni, da ni nihče predpisane čezpolovičnice glasov dosegel; v drugi volitvi, kjer število glasov ni predpisan, so svetovavec deželne sodije g. Schmalz, ključarski mojster g. Černy, in pa c. k. poštar g. Smole nar več glasov dobili; so tedaj izvoljen odborniki 2. reda. Vtorek je volil 1. volitni red; izvoljen je bil o prvi volitvi le g. Malič; štirje še se bojo volili o petek.

* Pervi, ki je pred porotno sodbo stal, Jožef Oman, po domače Markočnik je bil za križega spoznan hudodelstva očetomora in obsojen k smrti na vislice. Zagovarjat ga je dr. Rudolf. Za posebno bistroumnega spraševavca se je skazal gosp. asesor Guselli. 28. t. m. je prišel Janez Hlebajne, po domače Skumovec, iz Mostranj, pred sodbo, obdolžen uboja, 4 priče, zagovornik g. dr. Napret; — 29. in 30. t. m. pride na versto Simon Nastran, po domače Kajsovc, zavolj uboja; prič 12, zagovornik g. dr. Ovijač; — 1. in 2. kimovca Jožef Jakel, po domače Križnikov Jože, iz Krajnske Gore, zavolj hudodelstva tatvine; prič 6, zagovornik g. dr. Karl Wurzbach, — 3. kimovca Engelbert Eder iz Razdertiga, zavolj hododelstva tatvine; prič 2, zagovornik g. dr. Ahačič; — 4. kimovca Andrej Juhana, po domače Juhart iz Žale, zavolj ponareje denarjev in tatvine, prič 4, zagovornik g. dr. Ahačič; — 5. in 6. kimovca Henrik Černe,

Matija Smeraje, Janez Pavčič in Vojsk iz Sostriga, zavolj ranjenja, prič 12, zagovornik g. dr. Karl Wurzbach; — 9. in 10. kimovca Jakob Golob, po domače Švebovc, zavolj uboja, prič 10, zagovornik g. dr. Zweier; — 11. kimovca Jakob Švidel iz Košljeka, zavolj ropu, prič 2, zagovornik g. dr. Burger.

Slovo zamorskih misjonarjev.

Ostani z Bogam, draga domačija!
Dežela ljuba nam brez konca in brez mere,
Obvar' te srečno Jazus in Maria,
O perstan božji! zlati steber svete vere!
Ohran' tud tvoja se Bogu zvestoba,
Kakor dozday, do hladne sence groba.

Oko se s silo hoče nam zaliti,
Ko vidi zadnjič tvoje ljubljene doline,
Serce nam s silo hoče kervaviti,
Ko milo lice tvojih hribov spred nas zgine:
Pogtej, Slovenja! še enkrat svoje sine,
Ki gredo deleč deleč u ptujine!

Za morjem begajo zgubljene ovčice,
Ker ni pastirja, de b' jih gnal na dobro pašo,
Čez morje sužnji stegajo ročice,
Serce ganiti nam, sprostiti pomoč, našo:
Za to o stars', nikar se ne žalite!
Perjatlj, žlahta, z Bogam ostanite!

O z Bogam, z Bogam vi duhovni brati!
Ljubezin naša tud' čez morje do vas seže;
Slovenci serčni! vsim roko podati
Želmo, — nas tud' čez hribe rod in vera veže;
Še eno reč bi serčno vas prosili:
Molite, de se Bog Zamorecov usmili!

Zdaj pa zročimo se Bogu Očetu,
Naj srečno spremlja nas u Afrike širjave,
Tam čaka delavce široka žetev,
O stor' nas močne oznanjavce svoje slave,
De tvojih čud se bo krepost in hvala
Pod solnčnim pasam černcov razglasvala.
(Danica.)

Cestopis.

(Dalje.)

Še pred 50 letmi se je računalo, da med 8360 osebnimi hišami so jih 6400 plemiči imeli. Takrat so ruski plemiči zveksine, posebno čez zimo u Koskvi stanovali. Plemiči pa niso trpeli, da bi v njihovih dvorih bili drugi ljudje stanovali. Tudi so bili ti dvori tako pozidani, da u njih niso mogli trgovci prodajavnic, ne rokodelci, obrtniki delavnic

dobiti. U teh dvorih so tedaj stanovali plemiči, njihova rodbina i družina (domači rabi). Bila je smes iztočnoga in evropskoga razkošja! Naj večje razkošje ¹⁾ se je opazivalo u številu konj i služabništva. Kar utiče razkošje in številu konj, je vlada bila prisiljena ustanoviti, kdo se sme šestirjadjo, kdo štirjadjo, kdo dvojadjo peljati itd. Kar utiče razkošje u številu služabništva, zapadna Evropa od toga nima nikakvoga zapopadka. U večih palačah je pre pa tudi še več služabnikov (domačih rabov) bilo. Še nižji, neprimočni plemiči so jih imeli barem 20 do 30. Vsim tem ljudem ni bilo mogoče potrebnoga dela dati. Zato pa ni bilo ljudi tako lenih, vnanjih, tako nerednih, kakor so bili ti služabniki plemičev! Clo smšno je, kar se mi je pripovedovalo, kako je bilo delo med nje razdeljeno: jeden celo svoje življenje druga dela ni imel, kot je dno stópničjo (Staffel) pometati, drugi vode gospodi h kosilu, tretji vode k večerji prinašati itd. Stroški za njihov živež pa tudi niso bili znameniti. Živelj so ko ruski muzik ob kruhu, kaši, šči ²⁾, kvasu ³⁾; oblačila so imeli ko kmeti, stanovali so na dvorišču v izbah ⁴⁾, kterih na nobednem dvorišču manjkati ni smelo. Plemiči s družino so bili glavni del stanovnikov u Moskvi lahkic 250,000 duš! Od teh je jih po leti polovica ali še več iz mesta slo na deželo, Moskva je ostala skoro prazna, zapuščena noter do zime.

(Dalje sledi.)

¹⁾ luxus.

²⁾ šči, f. pl. Kohlsuppe.

³⁾ kvas-pivo kislato.

⁴⁾ izba, Bauernstube.

Naj novejše.

Svitli cesar je ministre le sebi samemu za odgovorne izrekel; ljudstvu niso odgovorni. Zapedal je tudi knezu Schwarzenbergu vstavo 4. marca z baronom Kübeckom pretresti in mu naznaniti, če je pri teh okolj-šinah še mogoča. — Ker je bil list že skorej poln, ko smo to imenitno novico zvedili, ne moremo vsega danes natanjko popisati, toraj se bo to v prihodnjem listu zgodilo.

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 55.

Št. 3913. Razglas (152.) 3

Juri Fuk iz Famel je Andreja Fuk-a iz Famel in njegove neznane erbe alj pravne naslednike tožil in v donašni tožbi pod št. 3913 prosil, de naj podpisana sodia razsodi, de je lastnik zemlje, ki je v zemljiških (gruntnih) bukvah bivše senožečke grajšine pod Urb. št. 537.9½ in v Stranjskih zemljiških bukvah pod Urb. št. 18. zapisana, in ta tožba se bo 16 dan Oktobra 1851 ob devetih dopoldne pri tej sodii obravnavala.

Za tožene je sodia in sicer za njih stroške kuratorja namreč gospoda Franca Boštjančič-a v Senožečah izvoljila, temu naj tedaj toženi svoje pravne pomočke izročijo ali naj družiga pooblastenca izvoljijo, in tej sodii imenovajo, ali pa naj sami k obravnavi pridejo, če ne se bo ta pravda samo s kuratorjem obravnavala.

C. k. sodnia v Senožečah
16. Julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.

Št. 3996. Razglas (154.) 3

Anton Slivar iz Senožeč je dones pod št. 3996. Luketa Žužek-a in njegove neznane erbe alj pravne naslednike tožil in prosil, de se naj razsodi, de je lastnik mlina, ki je v zemljiških (gruntnih) bukvah bivše senožečke grajšine pod Urb. št. 42/22 zapisan.

Toženci naj tedaj k obravnavi ki se bo vsled imenovanе tožbe 23. dan oktobra 1851 ob devetih dopoldne pri podpisani sodii godila, sami pridejo, ali pooblastenca imenovajo, alj svoje pravne pomočke kuratorju namreč gospodu Francu Boštjančič-u v Senožečah izročijo, ki ga je sodia za njih stroške izvoljila, če ne se bo ta pravda samo s kuratorjem obravnavala.

C. k. sodnia v Senožečah
21. Julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.

Št. 3765. Razglas (153.) 3

Jožef in Jernej Simončič iz št. Mihela, sta dones podpisano sodio pod št. 3765 prosila, de naj omolkjeniga Luketa Simončič-a iz št. Mihela mertviga spozna, in sodnija je Janeza Promrou iz št. Mihela za kuratorja izvoljila.

Luka Simončič naj tedaj v enim letu od dneva naprej, ki se bo ta tazglas pervikrat v časopise natisnil, sam k te sodii pride, ali nje ali kuratorju na znanje da, de še živi, če ne se bo, ako bo ta čas minul razsodilo, de je mertev.

C. k. sodnija v Senožečah
11. Julija 1851.

C. k. okrajni sodnik
Jenko.